

1914 YILINA AİT “ASTİR” ALMANAĞINDA YER ALAN KARAMANLI YAZAR “EVANGELİNOS MİSAİLİDİS”E DAİR YAZI

Dilek Kübra GÜRGÜL*

“Yıldız Anadolu Takvimi [Mikrasiatikon¹ Imerologion O Astir]”, isminde takvim sözcüğü geçse de aslında Osmanlı Devleti’nde 1913 ve 1914 yıllarında Karamanlılar tarafında çıkartılmış olan bir almanaktır. 1914 yılına ait almanağın “İfade” başlıklı sunuş kısmında, almanağın 1913 yılında Anadolu kökenli Karamanlı okurlar arasında oldukça rağbet gördüğünden bahsedilmiştir. Bu nedenledir ki almanak 1914 yılında da çıkarılmıştır.² İlerleyen sayfalarda bu almanakta yer alan “Evangelinos Misailidis”e dair yazının transkripsiyonu verilecektir. Bizi bu çalışmaya iten sebep hem Karamanlıların Osmanlı Devleti’ndeki yayınları, hem de Karamanlılar arasında son derece önemli bir yere sahip Misailidis hakkında bilgi verebilmektir.

Karamanlılar Türkçe konuşan, Yunan harfleri ile yazan ve Ortodoks Hıristiyan olan bir Orta Anadolu halkıdır. İstanbul ve İzmir gibi Osmanlı coğrafyasının farklı bölgelerine de göç etmişlerdir. Aslında yaşam stilleri ve gelenek görenekleri bakımından Müslüman komşularından pek de farklı olmayan, sadece dinen ayrılan bir topluluktur. Türk boyları arasında farklı dinleri benimseyenler vardır.³ Ancak

* İstanbul Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü Yüksek Lisans Öğrencisi, e-mail: dilek-2212@hotmail.com

¹ Yunan kaynaklarında “Anadolu”dan söz edildiğinde “Mikra Asia” yani “Küçük Asya” ifadesi kullanılmaktadır. Yunanlar bölgeyi nadiren “Anatolia” ifadesi ile de anmışlardır. Bkz. Nilüfer Erdem, **Yunan Tarihçiliğinin Gözüyle Anadolu Harekâtı (1919-1923)**, İstanbul, Derlem Yayınları, 2010, s. 154.

² “İfade”, **Mikrasiatikon Imerologion O Astir [Yıldız Anadolu Takvimi]**, 1914, s. α (Yunanca numaralandırmış giriş sayfası, α=i)

³ Mehmet Aydın, “Türk Ortodoks Hıristiyanları ve Türk Ortodoks Patrikhanesinin Kuruluşu”, **Türk - İslâm Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi**, Sayı: 8, Yaz - 2009, Konya, s. 8-10.

Yunan tezlerinde Karamanlıların Helen soyundan geldikleri ileri sürülmüştür. Bu tezlere göre Helen soylu olan bu kitle Turanî kavimlerden etkilenerek zamanla dil özelliklerini kaybetmiştir.⁴ Bu bakış açısına sahip olanlar, Karamanlıların Yunan Alfabeti’ni kullanmalarını uzaktaki özleri ile bağ kurmaları olarak yorumlayabilmişlerdir.⁵ S. Vryonis bu tip tezleri dile getirenler arasında bir örnektir.⁶

Osmanlıcanın veya Türkiye Türkçesinin Yunan harfleriyle yazılmış şekli olan Karamanlıcaya ait ilk örnekler 15. yüzyılda görülmeye başlamış, 18. yüzyılda gelişme göstermiştir. 19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başlarında ise en yoğun dönemini yaşamıştır. Matbaa, Karamanlıca eserlerin basılıp çoğalmasını kolaylaştırmıştır. Osmanlı’nın son dönemine ait en önemli Karamanlıca eser, Evangelinos Misailidis’in ‘‘Temaşa-i Dünya’’ adlı 1871 yılında basılmış kitabıdır.⁷

25 Mart 1820 tarihinde Kula’da dünyaya gelen Misailidis, Karamanlıca basın sektörü açısından öncü bir role sahiptir. İlk Karamanlıca gazetesi ‘‘Beşâret-ül Maşrik’i’’⁸ 12 Ocak 1845 tarihinde çıkaran Misailidis, daha sonra İzmir’de çıkan Amalthia’nın yazı kurulunda yer almıştır. 1849-1850 yılları arasında aylık resimli ‘‘Mekteb-ül Fünûn-i Maşrikî’’ dergisini ve haftalık siyasi gazete olan ‘‘Şark’’ı yayınlamıştır. 10 yıl kadar İzmir’de yayın hayatını sürdüren Misailidis, matbaasını küle çeviren yangından sonra İstanbul’a göç etmiş ve 1850 yılında burada ‘‘Anatoli’’ gazetesini yayımlamaya başlamıştır.⁹ Ara ara kesintiye uğrasa da 1851 yılından Osmanlı Devleti’nin sonuna kadar yayınlanmaya devam eden gazete, bu yönüyle Osmanlı’nın en uzun ve en sürekli gazeteleri arasında bulunmaktadır. ‘‘Anatoli’’ önce haftada iki kez yayınlanmış, 1866 yılının Eylül ayından itibaren

⁴ Evangelia Balta, ‘‘Karamanlıca Kitapların Dönemlerine Göre İncelenmesi ve Konularına Göre Sınırlandırılması’’, *Müteferrika*, Sayı: 13, Yaz - 1998, s. 4.

⁵ H. de Ziegler, ‘‘Les Karamanlis’’, *Mercure de France*, Cilt: XCIV, Sayı: 345, Kasım - 1911, Paris, s. 76.

⁶ Yonca Anzerlioğlu, *Karamanlı Ortodoks Türkler*, 2. Baskı, Ankara, Phoenix Yayınevi, 2009, 170-171.

⁷ Pelin Ekşi, ‘‘Karamanlı Edebiyatının Tarihsel Gelişimi’’, *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Yıl: 2, Sayı: 2/1, Haziran - 2014, s. 283.

⁸ Evangelia Balta, *Gerçi Rum İsek De Rumca Bilmez Türkçe Söyleriz - Karamanlılar ve Karamanlıca Edebiyat Üzerine Araştırmalar*, 1. Baskı, İstanbul, İş Bankası Kültür Yayınları, 2014, s. 249.

⁹ A.e., s. 249. [Balta’nın eserinin 249. sayfasında gazetenin ismi ‘‘Pelsere-ül Maşrik’’ olarak belirtilmişse de, ‘‘Dizin’’ kısmında ‘‘Beşâret-ül Maşrik’’ olarak yazılmıştır. Biz ‘‘Beşâret-ül Maşrik’’ ismini anlamlı bulduk.]

ren haftada üç kez yayınlanmaya başlamıştır. 1895 yılından itibaren ise her gün yayınlanan bu gazete ağırlıklı olarak İstanbul'daki Anadolu kökenli Ortodokslara hitap etmiş, ancak Ortodoksların reformlar gerçekleştirme sürecinde de aktif rol oynamıştır.¹⁰ Gazete Osmanlı idaresinden Patrikhane'ye kadar birçok konuya yer vermiştir. Örneğin Bulgarlarla Eksarhlık problemlerinin yaşandığı yıllarda Patrik Anthimos'u eleştirebilmiştir.¹¹ 1870'li yıllarda gazete Patrikhane'nin Anadolu Ortodokslara karşı kayıtsız olduğunu gündeme taşımış, hatta bir bildiri yayınlarak yazı dilinin Türkçe olması sebebiyle gazetesinin dışlandığını ve Patrikhane'nin de vergi almak dışında Anadolu'da yaşayan Ortodoks halk ile ilgilenmediğini söylemiştir. Süreci yorumlayabilmek açısından şunu da ifade etmeliyiz ki, 1839'da İncil'in Türkçeye çevrilmesi de Patrikhane nezdinde hoş karşılanmamıştı.¹² Yasaklandığı bir döneme tekabül eden 1873 yılında gazete "Mikra Asia Yani Anatoli" adıyla yayın hayatına devam etmiştir. "Mikra Asia Yani Anatoli"nin ilk sayısı Yunan harfleriyle Türkçe ve Yunanca (Rumca) olarak basılmıştır. Ancak bir süre sonra "Mikra Asia" ve "Anatoli" ayrılmış, Mikra Asia yayın hayatına M. Gedeon yönetiminde Yunanca olarak devam etmiştir.¹³

Misailidis'in Karamanlıca basın hayatına katkısı sadece çıkardığı gazetelerle sınırlı değildir. "Anatoli" gazetesini çıkarırken onu çeşitli konulardaki makalelerle donatmış, kilise metinlerini ve hukukî metinleri tercüme edip yayımlamıştır. Bununla birlikte birçok hikâye ve romanı da Anadolu Ortodokslara sunmuştur.¹⁴ "Anatoli"nin gördüğü bu eğitici vazife ile birlikte, Misailidis matbaasında birçok kitap basmış ve basılmasına da vesile olmuştur. Karamanlıca yayının %30'una eş değer olarak 92 yayın gerçekleştirmiştir.¹⁵

Transkripsiyonunu paylaşacağımız Misailidis'e dair aşağıdaki yazıda yer alan Yunanca isimlerin en yakın okunuş şekli verilmiştir. Karamanlıca metinlerde bazı Türkçe ifadeler yazı diline aktarılırken

¹⁰ Stefo Benlisoy, "19. Yüzyılda Osmanlı'da Sorumlu Gazetecilik Tartışması: Anatoli ve Vatan Kavgası", **Toplumsal Tarih**, Sayı: 36, Ağustos - 2013, s. 48-49.

¹¹ Balta, **Gerçi Rum İsek De Rumca Bilmez Türkçe Söyleriz - Karamanlılar ve Karamanlıca Edebiyat Üzerine Araştırmalar** s. 281-282.

¹² A.e., s.283-284.

¹³ A.e., s.287-290.

¹⁴ A.e., s.250-251.

¹⁵ A.e., s.134.

değişime uğramakta, bazen de yazar tarafından hatalı yazılabilmektedirler. Biz ifadenin sözlüklerde yer alan en doğru şeklini vermeye çalıştık. Örneğin Misailidis’in vefatından söz edilirken metne bire bir sadık kalmamız halinde, ‘‘irtihali dari peka itmisdir’’ diye çevirmemiz gerekirdi. Ancak transkripsiyon çalışmamızda biz bunu ‘‘irtihâl-i dâr-ı beka etmiştir’’ şeklinde verdik. Çalışmamızda Yunanca (Rumca) konuşan Osmanlı tebaası Ortodokslar Rum, Yunanistan vatandaşı Yunanca konuşan Ortodokslar Yunan olarak anılmış, bu ikisinin iç içe geçtiği durumlarda Helen ifadesi tercih edilmiştir.

‘‘Evangelinos Misailidis’’¹⁶

Merhûm hocamız Evangelinos Misailidis an-asl [aslında] Kulalı olup 1820 senesi Martiyos [Mart’in]25’inde tevellüt etmiştir [doğmuştur]. İzmir’in Evangeliki Sholisin’de¹⁷ ikmal-i tahsil ettikten sonra meşhur Kayiris’in derslerini dinlemek üzere Andros adasına gitmiş ise de o esnalarda mûmâ-ileyhin [adı geçen]mektebi dağılmış olduğundan oradan Atina’ya azîmetle [gitmekle] Ethnikon Panepistimion’a [Ulusal Üniversite’ye] dâhil olmuştur.

Bir müddet tahsilden sonra Filadelfias Sofronios Efendi¹⁸ kendisini Alaşehir mektepleri didaskalosluğuna [öğretmenliğine] davet etmiştir. Biraz sonra İskenderiye Patriği Anthimos Efendi tarafından mezkûr [zikrolunmuş] patriklik tercümanlığına davet ve daha sonra Isparta mektepleri didaskalosluğuna [öğretmenliğine] tayin edilmiştir.

Bir müddet orada kaldıktan sonra İzmir’e gelmiş ve ‘‘Amalthia’’ gazetesi heyet-i tahrîriyyesine [yazı kuruluna] dâhil olmuştur.

Evangelinos Misailidis Efendi biraz sonra İzmir’de mat-

¹⁶ İ. Limnidis, ‘‘Evangelinos Misailidis’’, **Mikrasiatikon Imerologion O Astir [Yıldız Anadolu Takvimi]**, 1914, s. 170-172.

¹⁷ İzmir Rum Cemaati’ne ait bir okuldur. Okul 1733’te kurulmuştur. N. Muçopulos, K. Vakalopulos, Ar. Kesopulos, **Alismonites Patrides – İ Fotodotra Mikrasia [Unutulmaz Vatanlar – Işık Kaynağı Anadolu]**, Thessaloniki [Selanik], Ekdosis Ciambiris – Piramida [Ciambiris – Piramida Yayınları], t.y., s. 145.

¹⁸ Alaşehir Metropolitisi Sofronios Efendi kastediliyor olmalı. Zira Alaşehir Helenler tarafından Filadelfiya olarak anılmaktadır. Bkz. Nilüfer Erdem, ‘‘Doğu Trakya ve Anadolu’daki Yerleşim Birimlerinin Türkçe ve Yunanca İsimleri’’, **Yakın Dönem Türkiye Araştırmaları Dergisi**, Yıl: 9/10, Sayı: 17-18, s. 68.

baa küşat ederek [açarak] “İrfanname” namında Rûmî-ül hurûf ve Türkî-ül ibare [Yunan harfleriyle Türkçe] bir eser neşretmiştir. O esnada Misailidis Efendi noktalı hûrûfatı dahi icat ederek Türkçe lisanının Rumca hurûfâtla daha mükemmel bir sûrette yazılabilesine muvaffak olmuştur. Bil ahire “Mekteb-i Fünûn-i Şarkıyye” namı ile bir risâle-i mevkuta [süreli yayın] ve “Şark” namı ile de haftalık bir siyasî gazete neşrine başlamıştır. Bu suretle Misailidis Efendi 10 sene kadar İzmir’de gazetecilik etmiş, ancak İzmir’in büyük yangını esnasında kendi matbaası da yandığı cihetle bırakıp İstanbul’a gelmeye mecbur olmuştur.

İstanbul’a gelir gelmez “Anatoli” namı ile intişar etmekte [yayınlanmakta] olan gazetesini tesis edip mezkûr gazeteyi tamam 40 sene idare etmiştir. 1855 senesinde, yani gazetenin tesisinden 5 sene sonra Tahtakale’de Tamburacı Hanı’nda kâin [bulunan] matbaasını tesis etmiş ve orada “Anatoli” gazetesinden mâada [başka] Rumca olarak “Mikra Asia [Anadolu]” namında diğer bir gazete ile Kukurikos nam mizah gazetesini ve muhtelif cins ve mealde bir hayli kitaplar neşreylemiştir.

Evangelinos Misailidis Efendi vazîfe-i tahriri [yazma görevini] bir an elden bırakmaksızın ve âlemi matbuata duhulünün [girişinin] ellinci sene-i devriyesini icraya hazırlandığı bir sırada hastalanmış ve 1890 senesi İyânuarios [Ocak’ın] 3.günü irtihâl-i dâr-ı beka etmiştir [ölmüştür].

Mûmâ-ileyhin [adı geçenin] devlet ve millete karşı sebkat eden [geçen] hidemât-ı bergüzidesini [seçkin hizmetlerini] takdiran hükûmet-i Osmâniyye rütbe-i sâniye mütemayizinin tevcihi ve “Mecîdiyye” nişân-ı zî-şânının ihsanı ile kendisini taltif buyurduğu gibi Yunan hükûmeti dahi “Sotiros Hristu” nişânı ile sine-i sadakatini tazmin etmiştir.

Merhum hocamız Evangelinos Misailidis Efendinin tercüme-i hali mücmelen [kısa olarak] bundan ibaret ise de onun tesis ve 40 sene idare ettiği “Anatoli” gazetesi ve tercüme ve telif ettiği müteaddit [çeşitli] kitapları ile Anatoli [Anadolulu] hemşerilerimize karşı ifa ettiği hidemât-ı bergüzidenin

[seçkin hizmetlerin] nakl- vasfından herhalde kalem acizdir. Yalnız şunu diyebiliriz ki, Anatoli’imizin bugünkü hali ekseriyetle merhum hocamızın ta İzmir’den başlayıp 50 sene devam ettiği telkint ve teşvikatının bir semere-i hasenesidir.

Bu iddiamız belki bazılarınca bir mübalağaya addedilmiştir. Lakin bunu ufak bir misal pek güzel ispat edebilir. Şöyle ki ‘‘Anatoli’’ gazetesinin iptida-i tesisinden [kurulmaya başlamasından] bu ana kadar olan abone defterleri bir kere gözden geçirilecek olursa görülecektir ki hiçbir abone olan pederin oğlu da bu gazeteye abone olmakta devam etmemiştir. Bu da ‘‘Anatoli’’ gazetesini okuyan pederlerin mutlaka evlatlarının terbiye ve tahsiline fazla bir ehemmiyet verdiğinden onların Rumca, Türkçe veya başka bir lisanda gazete okuyacak dereceye gelmeleridir. Bu ise ‘‘Anatoli’’ gazetesini için bis-i şeref ve iftihar bir keyfiyettir. Zira maksadı husul bulmuş oluyor.

Merhum hocamızın sr-ı mtenevviasi [ok çeşitli eserleri]arasında ‘‘Cefakr’’ kitabını ayrıca şyn-ı zikr addederiz. Eser-i mezkûr [zikrolunan eser] Vokkakios¹⁹ ve Victor Hugo’nun sr-ı meşhuresi sırasına katılacak derecede mühim ve Anatollularımız [Anadolulularımız] için elden bırakılmayacak derecede müfid [faydalı]bir kitaptır.

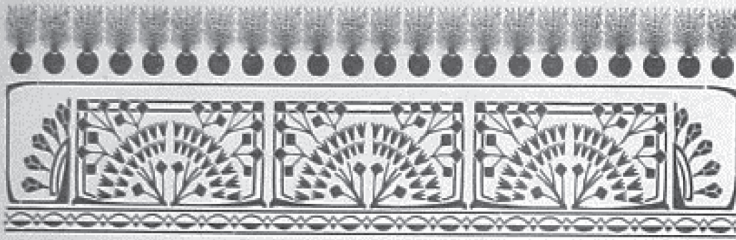
İord. I. Limnidis’’

¹⁹ Yunanlarca İyoannis Vokakios veya İyoannis Vokkakios olarak anılan İtalyan yazarın ismi, Giovanni Boccaccio’dur. ‘‘Vokkakios’’, **Egkiklopedia 2002 [2002 Ansiklopedisi]**, Tomos [Cilt]: 4, s. 125.

EKLER

Ekler 1: 1914 Yılına Ait "Astir" Almanasının Kapağı

ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΣ ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

Μερχούμ χότζαμης Εὐαγγελινός Μισαηλίδης ἄν ἄσπλ Κου-
λαλή ὀλοῦτ 1820 σενεσί Μάρτιος 25ινδὲ τεβελλοῦδ ἱμιόδιρ.
Ἰζμιρὶν Εὐαγγελικὴ Σχολησινδὲ ἱκμάλη ταχσίλ ἱτδικδὲν σόνρα
μεσχοῦρ Κατρησιν δερσλερινὶ δινλεμέκ οὐζερέ Ἄνδρος ἰδασηνά
κιτμῆς ἰσέδε ὃ ἔσναλαρδὰ μουμαῖλεῖχιν μεκτεπὶ ταγηλμῆς ὀλδου-
γηνδάν ὄραδαν Ἀθηναϊγὲ ἄξιμέτλε Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιονα
δαχίλ ὀλμοῦσδι

Πῖρ μόνδδὲτ ταχσιλδὲν σόνρα Φιλαδελφείας Σωφρόνιος ἔ-
φένδι κενδισινὶ Ἀλασέχιρ μεκτεπλερὶ διδάσκαλοσληγηνά δαβέτ
ἱμιόδιρ. Πίραζ σόνρα Ἰσκενδεριέ πατριγι Ἄνθιμος ἔφένδι
ταραφηνδάν μελκιοῦρ πατρικίλ τερδζουμανληγηνά δαβέτ βέ δαχά
σόνρα Σάρτα μεκτεπλερὶ διδάσκαλοσληγηνά ταγιν ἱδιμιόδιρ.

Πῖρ μουδδὲτ ὄραδὰ κελδικδάν σόνρα Ἰζμιρὲ κελμῆς βέ « Ἀ-
μάλθια » γαζέταση χεῖετι ταχοριεσινὲ δαχίλ ὀλμῆσδιρ.

Εὐαγγελινός Μισαηλίδης ἔφένδι πίραζ σόνρα Ἰζμιρδὲ πῖρ
ματῖαῦ κιοινσάδ ἱδερὲκ « Ἰρφανναμέ » ναμηνδὰ ρουμὶ οὐλ χου-
ρούφ βέ τουρχὶ οὐλ ἱταρέ πῖρ ἔσέρ νέσρ ἱμιόδιρ. Ὁ ἔσναδὰ
Μισαηλίδης ἔφένδι νοκταλή χουρουφατῆ δαχὶ ἱδζάδιδερὲκ τούρχδζε
λίσανηνήν ροῦμδζα χουρουφατῆ δαχά μονκεμῆλ πῖρ σουρετδὲ
γυαζηλαῖτιλεμσινὲ μουβαφάκ ὀλμοῦσδιρ. Πίλ ἀγηρά « Μεκτέπι
φουνούνη σαρκίε » ναμῆ ἱλέ πῖρ ρεσαλέι μεβκοτέ βέ « Σάρκ »
ναμῆ ἱλέδε χαφατῆλ πῖρ σιασί γαζέτα νεσρινὲ πῖρ ἱσλαμῆσδιρ.

Πού σουφέτλε Μισαηλίδης έφένδι 10 σενέ καδάο 'Ιζμιρδέ γαζετα-
δζηλήκ Ιτιμίς, άνδζακ 'Ιζμιρίν πάγιούκ γιανγηνή έσνασηνδά κεν-
δι ματίτασσήδα γιανδηγή δζιχέτλε πρακήπ Σταμπολά κελμεγέ
μεδζπόορ όλμούσδηρ.

Σταμπολά κελίρ κελμέζ «'Ανατολή» νομή ιλέ έλαν Ιντισάρ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

Ιτιμεκδέ όλάν γαζετασηνή τεεσίς Ιδούπ μεζκιούορ γαζέταγι τεμάμ 40
σενέ Ιδαρέ Ιτιμίσδιο. 1855 σεγεσινδέ, γιάνι γαζέτανην τεεσισινδεν 5
σενέ σόνρα Ταχτά καλιγιά Ταιεπούραδζή χανηνδά κιαίν ματίτα-
σηνή τεεσίς Ιτιμίς βέ δραδα «'Ανατολή» γαζετασηνδάν μαδά ροίμ-
δζα όλαρακ «Μικρά 'Ασία» ναμηνδύ δίκερ πέρ γαζέτα ιλέ Κου-

κουρέκος νάμ μεζάχ γαζετασηνή βέ μουχτελίφ δζίνς βέ μεελέε τίο χάιλη κιταπλάρ νέσο έιλεμίσδιρ

Ευαγγελινός Μισαηλίδης έφένδι βασιφεί ταχιορί πίο άν, έλδέν προκιμάκησην, βέ άλέμι ματπουατδά δουχουλινίν 50-νδζί σενεί δεβροισινί ιδζεραγιά χαζηηλανδηγή πίο σηραδά χασταλανμής βέ 1890 σενεσί Ίανουάριος 3δζί κιόννη Ιφτιχάιη δάρη πεκά Ιτιμίσδιρ.

Μουμαίλειχιν δόβλέε βέ μιλλετέ κάρσή σεπκέε Ιδέν χηδαμάτη περκιουζιδεσινί τακδிரαν χουκιουμέτι όσμανιέ ρουτπέε σανιέ μουτεμαγίζινήν τεβδζιχι βέ «Μεδΐδιέ» νισάνη ζσανηνήν Ιχανή Ιλέ κενδισινί ταλτήφ χουγουρδηγή κιπί Γιουνάν χουκιουμέτι δαχή «Σωτήρος Χριστού» νισάνη Ιλέ σινεί σαδακατηνή τεζμίν Ιτιμίσδιρ.

*
*

Μερχούμ χόδζαμηζ Ευαγγελινός Μισαηλίδης έφένδινιν τερδζουμέι χαλί μουδζμίλαν χουνδάν Ιπαρέε Ισέδε άνιν τεεσις βέ 40 σενεί Ιδαρέ Ιτιγι «**Ανατολή**» γαζέταση βέ τερδζουμέ βέ τεελλίφ Ιτιγιί μουτεαδδιδ κιταπλάρη Ιλέ ΊΑνατολή χεμσέχριλερμιζέ κάρσή Ιφά Ιτιγι χηδαμάτη περ κιουζιδενίν νάκλ ού βασηηνδάν χέρ χαλδέ καλέμ αδζίΙτιδιρ. Γιρίληνηζ όσυνή δεγεπιλιριζκι ΊΑνατολημηζήν πού κιουνκι χαλί έξεριέεε μερχούμ χόδζαμηζήν τά Ίζμουρδέν παόλαγίπ 50 σενεί δεβάμ Ιτιγι τεκηνάτ βέ τεόβικατηνήν πίο σημερέι χασενεσίδιρ.

Πού Ιδδιαμηζ πέκλι παζηηλαρήνδζα πίο μουπαλεγά άδ Ιδιεπιλιρ. Λάκιν πουνή ούφάκ πίο μισάλ πέκ κιουζέλ Ισπάτ Ιδεπιλιρ. Ουίλέκι «**Ανατολή**» γαζετασηνήν Ιπιτιδάί τεεσισινδέν πού άνέ καδάρ όλάν άπρονέ δεφτερλερι πίο κερέ κιουζδέν κετζιριλεδζέκ όλούρσα κιουριλεδζέκδιρ κι χίτζ πίο άπρονέ όλάν πεδεριν όγλουόδα πού γαζεταγια άπρονέ όλμακδι δεβάμ Ιτιμεμίσδιρ. Πούδα «**Ανατολή**» γαζετασηνή όκουγιάν πεδερολερινί μουτλαχα έβλαδλαρηνήν τερπιέ βέ ταχουινέ φάζλά πίο έχεμμιετ βερδιγινδέν άνλεριν ροϋμδζα, τούρκδζε βέ για παόκά πίο λισανδά γαζέτα όκουγιαδζάκ δερεδζεγέ κελμελερίδιρ. Πού Ισέ «**Ανατολή**» γαζετασή Ιτζούν παται όρεφέ βέ Ιφτιχάρ πίο κείφιέτδιρ. Ζίρα μαζαδη χουσοϋλ πουλμούς όλούγιορ.

Μερχούμ χόδζαμηζήν άσάρη μουτενεβασσι άρασηνδά «**Δζεφακζάρ**» κιταπήνη άϊρηδζα όγαγιάνη ζίκο άδδ Ιδέριζ. Έσερι μεζκιούρ Βοκκάκιος βέ Βίκτωρ Ούγγωνήν άσάρη μεόχουρεσι σηροσηνά κατηλαδζάκ δερεδζεδεέ μουχιμ βέ ΊΑνατολληλαρημηζ Ιτζούν έλδέν προκλημαγιαδζάκ δερεδζεδεέ μουφιδ πίο κιτάπδιρ.

ΙΟΡΑ. Ι. ΛΗΜΝΙΑΗΣ

Ekler 2: 1914 Yılına Ait "Astir" Almanasında Yer Alan
Karamanlı Yazar Evangelinos Misailidis'e Dair Yazı